

Молодий комуніст

Орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМУ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Вівторок, 1 травня 1984 року

№ 52 (3403).

Ціна 2 коп.

Петро СЕЛЕЦЬКИЙ

ЗДРАСТУЙ, ТРАВНЮ!

Повен світлом по нічці
І повен до сонця піснями,
Він іде. Він крокує.
Він міддю оркестрів гримить.
Здрастуй, травню! Поглянь:
Що за небо розквітло над нами!
А під небом — земля,
На якій нам любити і жити.
Де нам сіяти й жати.

Де щастя для світу бажати.
Де нам нині і завжди
Стояти на рідній Землі.
Порай же і ти:
Не ракети — знамена крилаті;
І слова, і діла наші —
Мирні одвіки. Незлі.
Ми — в одному ряду. Ми — єдині.
Ми віримо в те, що
Першотравень пропосить
На юних знаменах своїх.
Труд — це слово найперше.
І братство — це слово найперше.
Мир — це слово найперше
В устах у народів усіх!

Почалася Всесоюзна
вахта пам'яті героїв.
З травня стануть на по-
чесну вахту біля обеліс-
ків воїнам-землякам,
визволителям нашого
краю від німцько-фа-
шистських загарбників
піонери і комсомольці.
Молодь складе рапори
ветеранам про свої здо-
бутки під час Всесоюз-
ного походу «Шляхами
слави батьків», в ході
експедиції «Літопис Ве-
ликої Вітчизняної».
Юнаки і дівчата, по-
перпнувшись з експеди-
ційного походу, оформ-
лять нові експозиції в
музеях і музейних кім-
патах бойової слави. В
усіх містах і селах упо-
рядковуватимуть ме-
моріальні кладовища
пам'ятників.

З іменем відважного

Вірністю Вітчизні поклянісь!

моряка-чорноморця Іва-
на Індіка працювати-
муть на колгоспних ла-
нах трудівники села
Витязівки Бобринь-
кого району. Поруч з
іменами молодих сіва-
чів у колгоспах Мало-
нісківського району бу-
де ім'я розвідника Пет-
ра Велигіна. Рахунок
героїв підпільної ком-
сомольської організа-
ції «Спартак» продов-
жать металурги По-
бужського пікелевого за-
воду, залізничники Зна-
м'янки, шахтарі Олек-
сандрії. І так усіди.

Під час Тижня па-
м'яті героїв у колекти-
вах фізкультури трива-

тимуть масові змага-
ння з багатоборства
ГТО під девізом «До
праці і оборони СРСР
— готовий!».
Тобі, товаришу, ві-
сімнадцять літ. У тебе
щасливе життя, яке
для тебе завоювали в
жорстоких боях з во-
рогом твої батьки, ді-
ди. Ти знаєш історію
орденів ветеранів, що
живуть у твоєму домі,
на твоїй вулиці. Ти
знаєш, якою ціною був
завоюваний світлий
день миру — для тебе,
для всіх нас. А яка
твоя життєва позиція?
Які твої думи, устрем-
ління, чи готовий ти до

випробувань? Подумай
над ним, коли станеш
біля Вічного вогню
Слави, що полум'яніє
там, де височить обе-
ліск Невідомому солда-
ту. І хай відблиск то-
го вогню сягнеть сві-
ла твоєї заповітної зо-
рі, до якої йтимеш чес-
ною дорогою, прийняв-
ши естафету слави ге-
роїв.

РАПОРТИ

РІВНЯЮЧИСЬ НА ПЕРЕДОВИКА

В останні роки доярки нашої
ферми впевнено довели, що
шеститисячні, а то й більші ру-
бежі по надоях молока для них
цілком реальні. А минулого
року Наталя Рогожина ледве
не сягла семитисячної познач-
ки. Попереду у змаганні вона
і сьогодні — 2073 кілограми
молока на кожну корову на-
доїла. За нею групкомсорт ко-
лективу Тетяна Ладанюк —
1700 кілограмів.

Сьогодні, в день Першотрав-
ня, дівчата дали слово орієн-
туватися на результати нашого
передовика — Наталю Рогожи-
ну. Добре знаю своїх подруг,
тому впевнена: їхнє слово не
розійдеться з ділом.

Н. ЛАДАНЮК,
член КМК доярок кол-
госпу «Мир».

Гайворонський район.

Сьогодні, в день свята, від
імені колективу хочу доповіс-

ти: за перший квартал поточ-
ного року КМК визнано пере-
можцем соціалістичного зма-
гання серед молодіжних ко-
лективів підприємства, до-
строково справилися із завдан-
нями чотирьох років п'ятиріч-
ки.

У бригаді — 6 чоловік. По-
стійним перевиконанням плану
ми в першу чергу повинні за-
вдячувати комсомольцям Ю-
родимирі Осадчому, Юрію
Кропивіну і Олександрі Абра-
менку, котрі свої змінні зав-
дання постійно перевиконують.

Трудитися високоякісно, ви-
сокопродуктивно для колекти-
ву давно стало нормою. І не-
дарма у бригаді досить висо-
кий коефіцієнт здачі продукції
з першого пред'явлення —
0,996. Працювати без контролю
ВТК, рекламцій на якість про-
дукції — наше найближче зав-
дання.

П. САРАПІН,
бригадир КМК токарів це-
ху № 7 Кіровоградського
заводу радіовиробів імені
ХХІІ з'їзду КПРС.

Нині КМК, очолюваний до-
свідченим бригадиром Олек-
сандром Валентиновичем Хар-
ченком, працює в рахунок
серпня. Передусім такий успіх
забезпечили молодий комуніст
Олександр Дуда і комсомо-
лець Дмитро Лимаренко. «На
робочому місці — півтори нор-
ми!» — такий девіз у хлопців.
І слово з ділом у них ніколи
не розходиться.

На честь Першотравня брига-
да вирішила підвищити про-
дуктивність праці на 2 процен-
ти і зменшити собівартість
продукції на 1 процент. Тобто
додаткове завдання партії, по-
ставлене на грудневому (1983 р.)
Пленумі ЦК КПРС, перекрити
вдвічі.

А. ХАРЧЕНКО,
групкомсорт КМК бригади
пресувальників цеху № 2
Світловодського комбінату
твердих сплавів і тугоплав-
ких металів.

Телеграма в номер!

Одна з кращих доярок області групкомсорт МТФ
№ 1 Світлана Гера, ставши на передсвяткову вахту,
добивається високих надояв молока на кожну корову.
Свято Першотравня молода комуністка зустрічає з
хорошим настроєм: з 2600 кілограмів молока від кож-
ної з 19 закріплених за нею корів!

М. ЗАДОЯНИЙ,

секретар комсомольської організації колгоспу
імені Калініна.

Новоархангельський район.

Юні господарі країни.

Фотохроніка ТАРС.

1.—
ЙОМУ зараз важко пригадати, коли все це почалося. Він згадує лише окремі епізоди з уже далекого часу, і про кожен такий епізод можна подумати — може, тоді?

Ось він їде до школи повз тракторну. Ще зовсім рано, ще сонце холодне, бо й барезень холодний і в школу хоч не-хоч, а мусиш носити пальтатко, яке уже так набридло за цілу зиму, що не знати куди задів би його, якби мати не сварили. Ще до дзвінка на перший урок далеко, але сьогодні він усе однім запізниться на каліграфію. Бо хіба ж не запізниться, коли он там дядько Гриць заводить тракторця, а той тільки чмичне густим синім димком і знову за своє — мовчить. Ні, не може бути, щоб у дядька Гриця не завівся. Та й уже поставив портфель за хвірткою, та й присків напочіпки по-старечому, підперши підборіддя кулачками.

Може тоді? Може, тоді вже кортіло чимсьоріше вирости та заводити того впертого «білоруса»? І то з першого разу.

А ось він уже старший, уже до школи ходить у сусіднє село через степ, і та дорога йому така люба, що здається, тільки те й робив би, що ходив дорогою через степ. Бо ж тією дорогою машини гудуть і режуть (це як хто їздить!), бо ж попід тією дорогою гусенички снують і колісні. І мало не кожного дня він стоїть на тій дорозі, поки хтось із трактористів не зупинить трактора, і, виглянувши з кабіни, не помахиве рукою. І вже підлітає болото з-під підошви — так він спішить, аби дядько часом не передумав. Бо цієї миті чекав він од учорашнього дня. А мить ця — коротка гона туди й назад. Він умошчується на мі'яке пружинисте сидіння, складає руки на коліна перед собою. На цей час забувається покинутим портфель при дорозі, забуваються уроки геть у чисто, роботу, яку йому наказано зробити, як прийде зі школи, — забувається все. Перед очима — рівна-рівненька борозна, і він має на ній дивитись, щоб сидіти сумирно, не крутитись: тоді тільки дядько може

торкнути легенько своєю рукою за плече і підморгнути оком на аажелі. А ти не хайайся, але й не віднікуйся: сяди до дядька усмішкою, легенько примруживши очі. Бо ж хіба є що на світі принадливіше, як самому вести трактора по тій чорній, аж темносиній борозні?

Може, тоді?
Та й хіба це так уже важливо — як почалося і коли? Важливо, що за-

скид із зерном. Пройшов другу. Станіслав Фесенко погнав свого «газона» на тік, а Сергій не міг угамуватись: «Що це таке — зерно їде з половою. Може, рано це, бо пшениця волога!».

Зупинив комбайн, зірвав кілька колосків, потер у долонях — суха, аж костричиться. Та й не заводив уже комбайн, побіг через поле до Миколи Трохимовича

деленючий гуп Сергієвої «Ниви».

Перша заїмка була за ним. За ним утвердилось й перше місце у гі перші його жнива.

А торік йому треба було першість відстоявати. Відстояв. На жнивах 1983 року комуніст Сергій Куделін намолотив 7037 центнерів зерна. Цей результат став кращим не тільки у радгоспі, а найкращим серед показників молодих

— Я люблю село, — каже він. — Люблю роботу сільську. Людей, які разом зі мною сіють хліб і чекають хліба, доглядаючи його.

Він хлібороб од землі. І болить у чоловіка, коли бачить, як відвертаються і ровесники, і молодші хлопці та дівчата від села. Радгосп щороку направляє на курси механізаторів у райсільгосптехніку, в сільські професійно-технічні училища вчорашніх випускників школи, але як мало їх залишається тут.

І згадуються тоді власні курси в Бобринецькій сільгосптехніці, захоплення теорією, бо на той час не було таких тракторів, які хлопець не вдивив чи бодай не пробу-

бранцями. Йому не нагадували односельці повертатись додому, бо не було коли, але він знав, що повернеться. Бо село — його перша єдина любов...

Ми стоїмо на подвір'ї тракторної бригади, і Сергій киває на рівну шеренгу «Нив» і «Колосів».

— До жнив готові. Будемо ще перевіряти, не без цього, але ремонт закінчено.

Ще лише тривав весняна сімба, а він уже думає про жнива. Така у хлібороба вдача — жити не одним сьогоднішнім днем.

Тривожиться він сьогодні і проблемами, які неминуче виникнуть завтра:

— Старий у нас тракторний стан, ні ремонтної майстерні путної яма, ні будинка для механізаторів. Почали будувати, правда, ще з десяти років тому, та тільки почали... Зараз одні стіни стоять у бур'янах. І взагалі збираються тракторну переносити на центральну садибу. Хто завтра там працювати буде? — ось над чим слід сьогодні задуматись.

Це питання хвилює молодого комуніста не дарма. Сьогодні у їхньому колективі — в основному механізатори з тушнього виселка Південного, чимало з них пенсійного чи підпенсійного віку. Дорога ж до Сугоклівки неблизька...

... Ми прощаємось із Сергієм, і я запитую його, чого він чекає від цього року?

— Хочу, щоб пшениця виродилася. Знаєте, як тоді працюється, коли врожайні ниви! Врешті, це і від нас залежить.

— А призь «Молодого комунара»?

— Буду старатись, але й суперники ж не дрематимуть. У своєму радгоспі, відчувую, з Миколою Лисогором доведеться позмагатись...

Він помовчав ще хвилину і мовив у задумі: — Чого чекаю від цього року? Є таке бажання: поїхати на цілину покосити. Я ж на цілині народився... Тестя позатого року їздив.

А мені подумалося у ту мить: щось таки є від цілинника у цьому життєрадісному чоловікові Сергієві Куделіну.

В. БОНДАР.

Радгосп імені Рози Люксембург, Бобринецький район. Фото М. САВЕННА.

ОД ПЕРШОЇ ЛЮБОВІ

раз він не уявляє себе без цих тракторів і комбайнів. Що це його життя, його муки і його радощі.

Тільки чи були б вони такі глибокі, якби не полюбив він землю ще тоді своєю найпершою і єдиною любов'ю?

2.—
СЕРГІЄВІ треба було відстоявати першість. Це завдання було складніше, важче, ніж просто здобути перше місце, а тому й готувався молодий комуніст до нього серйозно.

У радгоспі не дуже й здивувалися, коли у перші свої жнива 1982 року він вийшов переможцем по намолоту. В господарстві заклики, що коли Сергій за щось береється, то робить на совість.

Проте сам Сергій знав, чого коштувала йому та першість. Спочатку й думати про це не доводилося. Бо все летіло з рук.

«Ти ж готувався до цих жнив так, як ще ніколи. Ти ж перемігав за цей час мало не всі деталі комбайна. Перевіряв і перепроверив. А скільки чапів над книжками? І чи є такий із старших комбайнерів, до якого б ти не підходив, щоб показали чи підказали?»

То чого ж це воно в тебе не клеїться, га?

Він витягнув на ентузіазмі. Так думає, врешті, сам Сергій. Досвіду бракувало, й нерідко втрачав час саме через це. Іноді ловився, як кажуть про недосвідчених, на елементарному.

...Пройшов першу заїмку, відправив само-

Іванька: чи й у нього те саме?

— Суха, сину, пшениця, суха, — говорив тестя, поспішаючи до гарячої «Ниви» під посадкою. — Видно, у тебе щось із решетами негаразд...

Тестя не промахнувся із здогадами: у Сергієві «Нива» і справді були погано відрегульовані решета.

— Горішнє решето прикрий, спіднє відкрій дужче, — пояснював Микола Трохимович. — Потік повітря тоді створюється сильніший, розумієш? І куди та полоза дінеться від зерна!..

І вже як силнував за наступною заїмкою зерно з рукава у кузов самоскида, то Славик Фесенко тільки великого пальця показав — оце діло, мовляв!..

Сумбурними були ті перші жнива. Одного дня він виконував півтори норми, а наступного ледве одолював звести кінці з кінцями. Проте він упевнено йшов до своєї перемоги, навіть сам не сподіваючись.

Живий день у нього починався завжди однаково: Поснідавши на скору руку (Валія, дружина, будить рано, як замовлено, бо знає, яка то біда для комбайнера — переспати сонце), Сергій виводив з подвір'я свою найлегшу техніку, велосипед «Україна», і вже, дивись, помчав на третє поле, і перша заїмка — за ним. Було й таке, що машина з комбайнерами доганяла його по дорозі, але частіше хлопці розходились до своїх комбайнів під рівний,

комбайнерів району. В обласному змаганні молодих хліборобів на приз газети «Молодий комунар» Сергій здобув друге місце.

3.—

З НИМ легко почувалось. Він гарно і нестримно сміється. Як ось на цьому знімку. Він веселий і життєрадісний. Бо добре життя складається. Він має улюблену роботу, хорошу дружину, дочку («Вона в мене вже велика — цього року в перший клас піде»).

Вав водити. Згадуються перші трактори: колісні MT3-5 і гусеничний T-74. Як йому оралось, і сіялось, і жнивувалось! А хіба забудуться проводи до армії? Це зараз молодих механізаторів односельці виряджають урочисто, наказують повернутись до рідної землі. А йому не було коли влаштувати урочистості. Ополудні 12 листопада йому у тракторну бригаду принесли повістку, а наступного дня вранці він уже крокував в одному строю з ново-

ПОСЛАНЦІ АФГАНІСТАНУ КАЖУТЬ «НІ» — ВІЙНІ!

Сьогодні День міжнародної солідарності трудящих відзначають усі прогресивні люди планети. Свято миру, свято дружби прийшло й на афганську землю, проти народу якої імперіалізм ведеться відверта неоголошена війна. Сьогодні у колоніях демонстрантів, які пройнуть святково прикрашеними вулицями і площа-ми нашого міста, крокуватимуть і сорок вісім молодих афганців — учнів міського профтехучилища № 8. Вони вперше зустрічаються Першотравня на радянській землі, тому готувалися до нього по-особливому. Для тих, хто навчається, найкращим подарунком до свята є відмінні оцінки. У Мохаммада Дауда, Ахмат Шаха, Фаридулли, Малферата, Магата Алі, Ширзая, Мохаммада

Акрама вони іншими не бувають. Звичайно, не відразу з'явилися у хлопців п'ятірки, бо коли вони з далекого Афганістану прибули до Кіровограда, російської мови практично не знав ніхто. Довелося починати з асів. Вчилися хлопці, вчилися ми всі — адміністрація, викладачі, бо ніхто не мав досвіду роботи з іноземними учнями. Скільки зусиль доклали заступники директора з навчально-виховної і навчально-виробничої роботи Вільям Григорович Богуславський та Ганна Павлівна Ключ для того, щоб афганські учні почували себе як дома, щоб близьким стало для них наше училище на всі три роки, які вони тут навчатимуться.

Щоб юнаки краще оволоділи російською мовою, ми створили п'ять груп (то-

ді як за спеціальністю їх тільки дві). Тамара Василівна Левіна, Лариса Олександрівна Бродська, Наталя Миколаївна Бірюкова, Ольга Олександрівна Кирилова і я у першому навчальному підрозділі вивчали з молодими афганцями російську мову. Спочатку спілкувалися з допомогою жестів, картинок, а потім справу потроху налагоджували. Цьому сприяли не тільки уроки, а й щоденні консультації, на яких викладачі пояснюють не тільки щось незрозуміле з проведеного матеріалу, а й розповідають майбутнім спеціалістам із братньої країни про історію створення Радянського Союзу, його мирну політику, прагнення жити в злагоді з усіма державами. Такого ж миру, такої ж злагоди хоче і афганський народ. Тож не дарма першою пісню,

яку вивчили іноземні учні, був «Гімн демократичної молоді».

На обласному зльоті активістів профтехосвіти, після «Хай завжди буде сонце» прозвучала афганською і російською мовами. А танець «Шкільний вальс» з участю Абдулли Гані, Рахіма Гола, Захари, Акрама, Фаридуна, Абдулли Хаді був визнаний одним з кращих номерів на міському огляді художньої самодіяльності іноземних студентів і учнів, присвяченому 40-річчю Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні.

Клуб інтернаціональної дружби профтехучилища, який очолює Маргарита Олександрівна Скворіна, організує чимало цікавих вечорів, зустрічей. Так, наші афганські учні брали участь у спільних засіданнях КДЮ училища і КДЮ міських се-

РУКУ, РОВЕСНИКУ!

редніх шкіл № 13 і № 34. Працівники відділу іноземної літератури книжкового магазину № 10 провели вечір для студентів і учнів з братніх країн, що навчаються у вузах і училищах Кіровограда. На цьому були присутні і афганські юнаки з МІТУ № 8. А коли проходили пушкінські дні, вони відвідали кімнату-музей великого російського поета у педінституті, чия ім'я носить цей найстаріший вуз області.

Під час ленінського суботника поряд з радянськими хлопцями й дівчатами трудилися і молоді посланці братнього народу. Вони працювали на благоустрої території училища і проспекту Косова, що до нього прилягає.

Афганські учні, які здобувають у нашому училищі та-

кі необхідні для їх країни спеціальності, добре розуміють, як потрібен мир нашій планеті. Кожен народ повинен жити так, як сам хоче. Це право відстоює народ Афганістану. За це із зброєю в руках боролися наші учні Фарук із провінції Пактія, Сардар із містечка Пангархара. Вони на власні очі бачили, якої «свободи» їхньому народові хочуть диктати, озброювати американськими мілітаристами.

Тому сьогодні, у День міжнародної солідарності трудящих, нове покоління нового Афганістану говорить «ні» ядерним ракетам у Європі і на всій земній кулі, «ні» — прагненням Вашингтона пропонувати політику диктатури в Латвійській Америці й Азії. Афганський народ уже вибрав собі демократичне майбутнє. І ніхто не підє його з цього шляху.

О. ПАВЛИЧЕНКО,
заступник директора з навчально-виховної роботи з іноземними учнями Кіровоградського МПТУ № 8.

«Хай завжди буде сонце!» — щиро усміхається дівчинка Травню, сонцю, квітам, весні. Щасливе, радісне дитинство у її ровесників, високе, безхмарне небо над їхнім домом, над дитячим садком.

«Хай завжди буде сонце!» — кажуть комсомольці Олександрівського лінійного виробничого управління магістрального газопроводу «Союз». Ударними справами почали вони четвертий рік одинадцятиріччя, ударно трудилися у день Всесоюзного комуністичного суботника, ударно зустрічають Першотравень. Бо більшість молодих виробничників управління — ударники комуністичної праці.

«Хай завжди буде сонце!» — говорить молодий інженер-технолог Кіровоградського хлібозаводу № 3 Олена МУРАХОВСЬКА, виймаючи з печі запашний сонячний хліб. Перший рік працює Олена на підприємстві після закінчення Київського технологічного інституту харчової промисловості, та вже заслужила авторитет у колег — її обрано членом комітету комсомолу, профформ заводу.

«Хай завжди буде сонце!» — здійснюють угору руки як знак дружби, солідарності учасники агітаційної художньої бригади «Вогник» Палацу культури імені Жовтня «Червоної зірки». Агітсловом, агітпіснюю колектив — лауреат всесоюзних і республіканських конкурсів, дипломант ВДНГ України, лауреат обласної комсомольської премії імені Ю. Яновського — кличе на труд, на звернення, на подвиг.

«Хай завжди буде сонце!» — мовлять дівчата у білих халатах Меланія НЕДОЛУЖКО, Наталя ЧЕРКАС, Людмила ХАРЧЕНКО, Галина МУЗИЧЕНКО з Кіровоградської районної лікарні — люди найгуманнішої професії.

Хай завжди буде сонце!
Хай завжди буде Травень!

Фотомонтаж В. ГРИБА.

ВИСОТИ ФЕДОРА ДУДНИКА

В грудні 1941 року старшого лейтенанта викликали в штаб авіаційного зв'язу, де генерал-майор авіації Вершинін вручив йому орден Червоного Прапора. Нове завдання, незвичайне для бомбардувальника. Було наказ готуватись до польоту особливого призначення. Як виявилось, зміст його полягав у тому, щоб в Нормандію ніч пролетіти над обласними центрами Східної та Центральної України і скинути листівки з повідомленнями про поразку гітлерівців під Москвою і закличками ВКП(б) розгорнути збройну боротьбу з окупантами. Темне небо з рідкими прорізами місячного світла, і переморгуванням зірок. Генерал Вершинін особисто інструктував екіпаж майора Тарана.

— Це завдання партії. Насіть у маси слово правди. Орієнтир єдиний — серце народу! Патріоти чекають!

— Ваше довіря виправдаємо, — запевняв парторг ескадрильї, старший лейтенант Дудник.

Першу серію листівок скинули на Сталіно. Нехай шахтарі знають про крах «Тайфуна»! Ні грама донецького вугілля берлінським крукам!

— Тримай на Полтаву. Погостосемо у Гоголя.

— Проревізуємо витрим-

ку гансів, штурмане, — підтримав жарт товариша Павло Таран.

Новий рік зустріли над Києвом. Фашисти святкували. Кидали сигнальні ракети, нищили в темній безодні шупальці прожекторів.

— Салют тобі, Києве! Ми повернемося! — вигукнув Федір Дудник і відкрив бомболюк.

Тисячі папірців відірвалися від велетня. То була надія киян, їх підтримка.

4.

Чи пам'ятають кіровоградці, які пережили пекло окупації, роки літака в першу годину сорок другого року? То летіли дніпровець П. А. Таран і сумчанин Ф. Ф. Дудник. А штурман прокладав маршрут на Дніпропетровськ... Повітряна агітаційна місія успішно закінчилась. А скільки праці, фізичної та нервової напруженості за цим! Злітали ракети, «Іли» стартували назустріч небез-

печі. У вересні 1942 старший лейтенант Дудник розпочав з майором Тараном. Павло Андрійович одержав призначення в іншу частину, а Федір Федотович прибув в 50-у Червонопрапорну дивізію авіації далекої дії. Лаконічна у назві, легендарна — АДД!

Командир ББ-3 (інша назва «ІЛ-4») капітан Василь Давидов, нині Герой Радянського Союзу, мешкає в Сімферополі. У складі його екіпажу комуніст Дудник захищав Кавказ.

— Скільки вильотів? — після офіційного знайомства запитав пілот.

— Разом з першим командиром сто п'ятдесят дев'ять.

— Потрібен нам Ваш досвід, товаришу старший лейтенант. І орден Ваш буде взірцем для хлопців. Здебільшого молоді у нас.

...Трапилось то після бомбардування люфтваффівського літака, звідки ворог хотів нанести удар по саратовському промислово-вузлові. Групу атакували нічні винищувачі «МЕ-109». Пара насіла на літак Давидова-Дудника. Як маневрував льотчик, не захилялись «шкаси», фюзеляж прийняв на себе серйозні пробити. Наші льотчики пішли на вимушену, сіли на пшеницю. І це все вночі. Як кажуть, приземлились на чесному слові.

— Пригадую «обробіток» Керченської протоки. Треба пошкодити лід, по якому сунули на Тамань гітле-

рівські війська. За всіма правилами і настановами погода забороняла стартувати, а ми все ж таки полетіли, — записує магнітна плівка голос героя.

Екіпажі поклалися тільки на досвід головного штурмана і прилади. Федір Федотович не підвів. За кілька заходів льодову трасу розстрошили асцент. Налетіли «мессери», жерла їх кулеметів супроводили наших пілотів до Армавіру.

За цю операцію капітан Дудник прийняв з рук М. І. Калініна орден Леніна. Вогняний штурман залишив слід свого «ілюшина» в небі Моздоку, над Малою землею, Донбасу, Талліна, Хельсінки, Салун-Гори, Бобруйська, Берліна. На грудях підполковника Федора Дудника виблискують Золота Зірка за № 1701. У вежері привітальні телеграми і подяки від маршалів Жукова, Толбухіна, Тимошенка, Голованова, Судця. Свій останній бойовий виліт майор Дудник здійснив 7 травня 1945 року на захід від Берліну. Бомбили есесівців, що не складали зброю. Тоді кермо американського Б-25 тримав Микола Арутюнов. 3600 годин провів Федір Федотович у вогняному перехресті.

Він в запасі — з 1949 року. Ветеран АДД тривалий час завідував оргінструкторським відділом Сумського міськвиконкому, обирався депутатом міськради. Герой Радянського Союзу Ф. Ф. Дудник провадить велику роботу по військово-патріотичному вихованню молоді, він багаторазовий гість в школах і на підприємствах.

В. БАЛАШОВ.

З ТЕЛЕ-
ТАПНО
СТРІЧКИ
ТАРС

ПРО ЩО ПИШУТЬ ГАЗЕТИ СВІТУ

Промова Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР К. У. Черненко на зустрічі з робітниками Московського металургійного заводу «Серп і Молот» — в центрі уваги зарубіжної преси. На видних місцях під великими заголовками газети детально викладають і коментують її, публікують фотографії, що відображають зустріч.

Радянський керівник, підписуючи «Нойенс Дойчланд» (НДР), висловився за збереження і зміцнення миру. Розвиток подій, сназав він, можна повернути від конфронтації до розрядки. Ми готові до діалогу, готові активно співробітничати з тими урядами й організаціями, які хочуть чесно і конструктивно працювати в ім'я миру. Польська «Трибуна люду» виділяє ту частину промови К. У. Черненко, де аналізується, що скорочення озброєнь — значить, справедливе скорочення, ліквідація ядерної зброї — значить, справді ліквідація з обох сторін. Якщо США, НАТО підуть на це, то за Радянським Союзом затримки не буде.

Болгарська «Работническо дело» відзначає, що поки існує воєнна і полі-

тична напруженість, поки над Радянським Союзом нависає ракетно-ядерна небезпека з боку США і держав НАТО, Радянський Союз завжди триматиме порох сухим, буде завжди наготові, щоб співвідношення сил не змінилось на користь імперіалізму. ЦК КПРС і Радянський уряд розуміють свою найвищу відповідальність перед народом. Червень 1941 року не повториться.

Угорська «Непсава», болгарська «Земеделско знаме» друкують повідомлення ТАРС про зустріч К. У. Черненко з московськими робітниками під заголовками «Робітничий клас — у перших рядах прогресу», «Нерозривна єдність партії і народу», «Непсава» підкреслює, що послідовне поліпшення життя широких мас трудящих — генеральна лінія КПРС і її не похитне ніщо.

Індійська «Петріот» пише, що промова радянського керівника — важливий вклад у справу зміцнення миру в усьому світі. Вирішальною умовою повернення до розрядки є взаємне скорочення озброєнь, ліквідація ядерної зброї. Якщо США і країни НАТО підуть на це, то за СРСР затримки не буде. Японська «Ніхон кейдзай», викладаючи промову К. У. Черненко, зазначає, що СРСР щиро виступає за мирне співіснування, взаємовигідне міжнародне співробітництво.

Преса соціалістичних країн публікує редакційні статті, численні матеріали з нагоди свята 1 Травня — Дня міжнародної солідарності трудящих. Газети підкреслюють, що сьогодні визначальним історичним фактором є згуртованість соціалістичних країн, усіх загаронів всесвітнього антиімперіалістичного руху. Соціалістичні країни ніколи не допустять, щоб імперіалізм добився воєнної переваги.

(ТАРС).

ПЕРШИЙ КРОК — УЖЕ ДОРОГА

Сімнадцятирічний композитор

Відразу в двох ролях виступив на репетиції Черкаського державного заслуженого українського народного хору десятикласник Олександрівської середньої школи № 1 на Кіровоградщині Андрій Синопол. Він аккомпанував на баяні вокалістам, які розучували його нову пісню «Тернова хустина».

Подвійним був і успіх юного композитора. Його твір включено до репертуару цього відомого професійного колективу. А художній керівник хору, народний артист УРСР Євген Кухарець подякував за чудовий музичний супровід.

Музика оточує Андрія з малих літ. Назавжди ли-

шилися в його пам'яті народні пісні, які співали бабуся і мама — вчителька російської мови і літератури. Невдовзі після того, як йому подарували баян, Андрій підібрав на слух понад сто улюблених мелодій. А потім почав творити і сам...

Незважаючи на вік — тепер йому сімнадцять років — Синопол не дебіютує у музичній творчості. Слідом за першою піснею «Дума», написаною на слова одного з місцевих поетів, з'явилися нові.

Нині їх уже дванадцять. Більшість дістали високу оцінку композиторів, виконуються самодіяльними колективами.

Цього року Андрій закінчує середню школу і музичну по другому інструменту — фортепіано. Його плани на майбутнє також пов'язані з музикою.

**В. МАЛИНОВСЬКИЙ,
кор. РАТАУ.**

НОВОСІЛЛЯ В ПЕРШОТРАВНЕВОМУ

ДОНЕЦЬК, 30 квітня. (Кор. РАТАУ С. САВЧЕНКО). Новосілля відбулось у мікрорайоні із святковою назвою — Першотравневий. Сьогодні заселеним 180-квартирним будинку в місті завершено формування ще одного великого житлового масиву. Тут, а також у Квітковому, Парковому, Припоздальному, Соляному, інших мікрорайонах у ці дні одержують квартири більше тисячі сімей трудівників шахт, заводів, фабрик. Відповідно до плану соціального розвитку будівництво житла ведеться в комплексі з підприємствами побуту, магазинами.

ВІВТОРОК

День міжнародної солідарності трудящих ЦТ (I програма)

8.00 — «Час». 8.35 — Документальний телефільм «Від Москви до пісень синіх». 9.15 — Пісні й танці народів СРСР. 9.45 — Москва, Красна площа. Передача, присвячена Дню міжнародної солідарності трудящих 1 травня. По закінченні — святковий піонерський концерт «Сонце і вітру назустріч». 12.00 — Поетична композиція. 12.30 — Екран збирає друзів. 13.05 — Фільм-вистава Державного академічного Центрального театру львівського керівництва С. Обранюка. «По щучому велінню». 14.15 — «Радянський характер». Документальний фільм із циклу «Пірада великого народу». 15.30 — На арені цирку. 16.25 — Новини. 16.30 — Кіноконцерт «Весна іде північними дорогами». 17.15 — Мультифільм «Чебурашка». 17.35 — Фільм «В Світло іде дощ». 18.00 — Святковий першотравневий концерт. 21.00 — Репортаж про святкування Дня міжнародної солідарності трудящих 1 травня. 22.00 — Фільм-концерт «І мовчати соромний час».

УТ

9.00 — «Таланти твої, Україно!». Концерт. 9.45 — Київ. Площа Жовтневої Революції. Передача, присвячена Дню міжнародної солідарності трудящих — 1 травня. По закінченні — концерт дитячої художньої самодіяльності. 12.40 — «Травний мій». Літературно-музична композиція. 12.55 — Фільм студії «Укртелефільм». 13.55 — «Сонячне коло». 14.35 — Художній фільм «Червоні дитячі мрії». 16.10 — Естрадна музика. Фільм-концерт. 16.30 — «І любов, і шанс». Зустріч майстрів мистецтва з трудівниками комбінату «Криворізьсталь». 18.00 — «Картусні кінознімки». 19.00 — Актуальна камера. 19.40 — «Кіровоградська першотравневина». (Кіровоград). 20.45 — «На добраніч, діти». 21.00 — Репортаж про святкування Дня міжнародної солідарності трудящих — 1 травня. 22.00 — «Наша юність оркестр». 22.30 — «Вітківці усміхні». Вечір сатири і гумору.

ЦТ (II програма)

8.00 — Гімністика. 8.20 — Пісні піонерських пікозів. 9.10 — Документальний фільм «Радянська Січ». 9.45 — Москва, Красна площа.

Передача, присвячена Дню міжнародної солідарності трудящих — 1 травня. По закінченні — святковий піонерський концерт «Сонце і вітру назустріч». 12.00 — Короткометражний телефільм для дітей за оповіданнями В. Драгунського. 13.05 — Ми будемо ВАМ. 13.50 — Після закінчення з людиною. 14.50 — А. Софронюк. «Мійбон за усмішкою». Фільм-вистава. 17.00 — Концерт популярної класичної музики. 17.45 — Мультифільм «Пізнання перекладу». 18.05 — Концерт російського народного оркестру ім. Андрія Денисенко. 18.45 — Концерт російського народного оркестру ім. Андрія Денисенко. 19.00 — Ю. Казанов. Оповідання. 19.30 — Чемпіонат Європи з класичної боротьби. 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — «По столиці соціалістичних країн». Кіноогляд. 21.00 — Репортаж про святкування Дня міжнародної солідарності трудящих 1 травня. 22.00 — Фільм «Новий аттракціон».

СЕРЕДА

ЦТ (I програма)

8.00 — Новини. 8.20 — Научно-популярний фільм. 8.40 — Концерт хору російської пісні ЦТ і ВР. 9.25 — Научно-популярний фільм «Шоста частина світу». 9.55 — Веселі нотки. Конкурс юних вокалістів у Концертній студії Останіно. 10.55 — Виступ секретаря правління Спілки письменників СРСР Ф. Кузнецова. 11.10 — Зробив крок назустріч другу. Концерт. 11.40 — Телефільм для дітей. «Незвичайно з нашого двору». 1 серія. «Сюрприз». 2 серія. «Веселий сюрприз». 13.50 — Фільм-концерт «Алегра». 14.30 — Мультифільм «Весела карусель». «Кошеня на ім'я Ганс». «Ну, постріляй!». 15.00 — Чемпіонат СРСР з футболу: «Спартак» — «Нахтакор». У перерві — Якщо хочеш бути здоровим. 16.45 — Новини. 16.50 — Фільм-концерт «Півень на козацьких». 17.40 — Зарубіжні гості Першотравня. 17.55 — II Всесоюзний огляд народних хорів. Виступ Державного Волинського народного хору. 18.35 — У світі тварин. 19.40 — Телефільм «Перікола». 21.00 — «Час». 21.35 — Театральні зустрічі. 22.50 — Новини.

УТ

10.00 — Новини. 10.10 — Концертний зал «Дружба». 11.10 — Кінопрограма «У світі дивовижної природи». 12.20 — «Село і люди». 13.05

«Молодий комунар»

ПИСАТИ відгук на театральну постановку — справа складна і невідчужна, особливо, коли мова йде про дебют, в даному випадку — режисерський Трапляється, що бажання делікатніше, м'якше висловити претензії вступає в конфлікт з внутрішнім невдоволенням від побаченого на сцені. Коли йдеться про сценічне втілення драматургії Ю. Едіса,

драматичного романсу, естетика котрого найбільш повно може відобразити едісівські інтонації.

Де ж джерела естетичної і моральної цінності вистави, її актуальність? Що це — нешкідливі сцени з провінційного життя? Художній зріз масових пластів соціальних, демографічних, моральних проблем суспільства? Чи тільки сентиментальна іс-

сердно співпереживати сценічній дій. СМІЮТЬСЯ, сумують, плачуть, п'ють кару, марнують життя і обивають час на обридлім до болю п'ягачку провінційно-безликої набережної три подруги. Тут, біля вітрильника, переобладнаного під кафе з назвою «Еспаньйола», од якої віе ро-

РЕЗОНАНС

Хто на «Еспаньйоли»?

завжди ризикнеш видати-ся за надто суб'єктивним, — і це закономірно, бо неоднозначність і метафоричність едісівських п'єс при зовнішній побутовій заземленості пробуджують у кожного учасника постановки і кожного глядача думки настільки різноманітні, наскільки різними бувають люди. Не випадково жанрова спрямованість п'єс «Набережна», поставленої М. Барським, визначена автором теж неоднозначно: ліричні сцени в двох діях.

Є в цих ліричних сценах із життя мешканок провінційного курортного містечка і комічні колізії, і трагедія нещасливого життя, е пафос соціального викриття і драматизм моральної нездатності. Справедливим буде відзначити, що жанрова основа п'єс пересмішнена постановником, наближена до стилізованих особливостей

торії про пересічні жіночі долі, об'єднані безплідними пошуками пехитрого жіночого щастя?

Від режисера М. Барського, сценариста В. Іванова, акторів — крім добре відомих кіровоградському глядачеві заслужених артисток УРСР С. Мартинові і В. Дронової, виставі зайняли молоді актриси Л. Феденкова (Зоя), випускниці театральної студії при театрі імені І. Франка М. Голубева (Альона) та І. Коваль (Люська), — багато в чому залежали ідейна наснаженість і соціальна заостреність вистави. Здається, постановники спектаклю витримали випробування складною едісівською драматургією. Творчима постановки вдалося знайти ту тонку грань між побутовою лірикою і романтичним пафосом, балансувати на котрій, вони змушують глядача щиро-

мантикою далеких мандрівок і захоплюючих пригод, особливого змісту набуває і відчайдушність досвідченої Любки, і відвертість грамотної, розсудливої книжнички Альони, і пильність пологаники вигаданого кохання Зои.

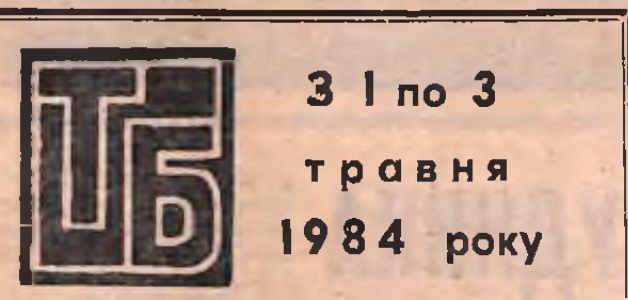
«Мертвий сезон» у житті курортного містечка, «мертвий сезон» у житті подруг, перший має свої чіткі часові кордони і позабаром зміниться каруселлю лінійно-відпускного карнавалу, а ось другий... Його хронологія залежить лише від самих дівчат, і безумовна заслуга постановки, акторського ансамблю в тому і полягає, що, широко співзвучаючи непростим взаємовідносинам героїнь вистави із життям, ми передбачаємо майбутні колізії їхніх долі, — парості психологічно достовірні і життєві ці сценічні образи.

Правдива й органічна,

на мій погляд, заслужена артистка УРСР С. А. Мартинова в ролі буфетниці тьоті Зіни. Життєвість і бездоганна точність у трактуванні образу аж до характерно пізнавальних деталей, чудна суміш користі, любові й душевної чужості, прагнення уберегти від життєвських бур своєї єдиної вітхи, доньку Люську, — це не найбільша удача вистави. Кому ж, як не їй, тьоті Зіні, досвідченій і багатотрагедійній, зрозумілій і вітхитій ще одну бентежну і вимотану в безплідних пошуках щастя душу, яка стала «на прикол» поряд з її «Еспаньйолою», — Любку? Закономірним є результат Любчиного бунту, парадоксальності якого в тому й полягає, що за легковажності курортних інтрижок, за спою кинути на розпильта жіночий поговорі молодість Любка «метить» сильний статі в образі позасценічного дяді Грини, і ця помста вражає в першу чергу її саму...

Закономірним видається і оптимістичний фінал вистави: Любка, яка знайшла свій життєвий приклад, і Люська, яка стоїть лише на порозі дорослості, проводжають у романтичну дальню червоноплітну «Еспаньйолу». І на мить може здатися, що на кормі ожогового вітрильника помахує мокрою від сліз хусточкою Зоя, а поруч — Альона, яка вперто твердить про себе: «До Москви! До Москви!».

І. КРИКУНЕНКО.

3 і по 3
травня
1984 року

ЧЕТВЕР

ЦТ (I програма)

8.00 — «Час». 8.35 — Концерт студентів і викладачів Державного музично-педагогічного інституту ім. Гусієвих. 9.05 — Документальний фільм «Ось і все життя». «Генерал Азі Асланов». 9.45 — Виступка Вуратіно. 10.15 — Клуб мандрівників. 11.15 — Н. Паганіні. Концерт № 1 для скрипки з оркестром. 11.55 — Новини. 14.30 — Новини. 14.50 — Для радянської людини. Документальний телефільм. «Особисте питання». «Директорський будинок». 14.45 — Виступ народного ансамблю танцю «Чіпар». (Баку). 16.05 — Новини. 16.10 — Російська мова. 16.40 — Концерт оркестру симфонічної і естрадної музики ЦТ і ВР. 17.30 — Документальний фільм «Як фелікс із пошуку». Фільм І.І. СРСР 1945—1950 рр. «І перемігся солдат додому». 18.00 — Веселі нотки. 18.15 — Ленінський університет мільйонів. «Управління соціалістичною економікою». 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Романи С. Таїєва виконує Р. Ільїнський. 19.20 — Телевистава «Право на шлюб». Ю. Маслов. Частина 1. 21.00 — «Час». 21.35 — Продовження теловистави «Право на шлюб». Частина 2. 23.05 — Сьогодні у світі.

Дитяча

«Третяковка»

У Житомирі відкрито одну з перших на Україні галерею дитячої художньої творчості. У трьох її просторах зібрано представлено 150 картин і малюнків, які уже встигли побувати на міжнародних, асоціозних, республіканських виставках, відзначені медалями і дипломами.

Обладнати приміщення галереї школярам допомогли шефи — працівники Житомирського льококомбінату. Чимало робіт виконали юні умільці своїми руками. Господарями галереї стали члени студії «Юний художник» міського Палацу піонерів і школярів, яка об'єднує кілька сот дітей. Уроцисте відкриття галереї співалося з десятирічним ювілеєм студії. За ці роки вона по-дружила з мистецтвом багатьох хлопчиків і дівчаток: більше ста з них потім закінчили мистецькі вузи і училища.

**А. ЯНУШЕВСЬКИЙ,
кор. РАТАУ.**

БАЖАМО ЩАСТЯ

Обласний комітет комсомолу вітає з одруженням завідувача сектором профтехосвіти обкому ЛКСМУ Лідію КУЧЕВСЬКУ і інструктора відділу робітничої і сільської молоді обкому Володимира ШАТНОГО.

Наступний номер «Молодого комунара» вийде 4 травня ц. р.

**Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.**

«Молодой комунар» — орган Кировоградского областного комитета ЛКСМ Украины.

На украинском языке.

НАША АДРЕСА:

316050, МПС,
м. Кировоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-45-00; відповідального секретаря — 2-46-87; відділу комсомольського життя — 2-46-57; листів і масової роботи — 2-45-36; пропаганди — 2-45-36; учнівської молоді — 2-46-87; військово-патріотичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-45-35; оголошень — 2-56-65; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Індекс 61103.

Зам. № 230. Тираж 59 100.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України м. Кіровоград, вул. Глібини, 2.